

TAIKAHUILUN MYSTEERI

Taikahuilu syntyi W.A. Mozartin viimeisenä elinvuotena. Se lienee maailmanlaajuisesti esitetyn ooppera. Syvyyopsykologiselta näkökulmalta ooppera voidaan tulkita individuaatioprosessin kuvauksena. Musiikki saa ratkaisevan roolin ihmisen itsestään tietoisemmaksi tulemisen kamppailussa, jossa hän joutuu kohtaamaan psyyken arkkityypiset voimat ja niiden sisältämien vastakohtaisuuksien jännitteet. Oopperassa voi eläytyä näiden voimien dynamiikan vaikutukseen. Taikahuilulla yksin on voimaa, joka kykenee yhdistämään lopulta sisäiset vastakohtaisuudet. Sen sävelet mahdollistavat harmonisen kokonaisuuden muodostumisen ja sen ilmaisun. Neumann kirjoittaa: ..." Wie der Gesang des Orpheus ist sie (Zauberflöte) das Symbol der Musik selber, welche das Widerstrebende und Wilde der Natur, der elementarische ebenso wie der tierischen und menschlichen, zu höherer Einheit, harmonisiert. Diese Kraft der Musik ist aber gleichzeitig eine des Gefühls und des Herzens, das, ..., die Leidenschaft verwandelt. (Neumann 2005, S. 26)" Vapaasti käännettynä lähteestä: Jung Journal, Heft 33, Jahrgang 18, Musik - Klang der Seele, März 2015. Erityisen koskettavan elokuvamuunnoksen oopperasta on tehnyt Ingmar Bergman (1975).

copyright 10.4.2015 Tuula Grandell